

ZAGYVAFORRÁS

POLITIKAI ELKÖTELEZETTSÉG MENTES FOLYÓIRAT

XIV. évfolyam 1. szám 2014. március

**Jó reggelt ZAGYVAIAK! Jó napot RÓNAIAK!
Jó estét PINTÉRTELEP! Szervusz VÍZVÁLASZTÓ!
Isten hozott EGYHÁZKÖZSÉGÜNK! Dicsértessék!
Csókolom NÉNIK, BÁCSIK! Sziasztok FIATALOK!**

Készül 300 példányban, Salgótarján: Zagyva, Rónabánya, Rónafalu, Szilvaskő, Pintértelep, Vízválasztó városrészek aktuális híreinek, problémáinak, eseményeinek közzétételére, helyi terjesztésben. A lap ingyenes, az olvasók adományokkal támogathatják a városkörzet különböző intézményeit, szervezeteit, egyházközségét. Lapunk nyitott a politikamentes tájékoztatás minden formájára, így bárki közzéteheti a közösségünket érintő írását, véleményét, ötletét. Minden írást közlünk, amely közös érdekeinket szolgálja.

Honlapunk: www.zagyvaforras.eoldal.hu

Kiadja: a Zagyvaforrás Egyesület 3141. Salgótarján, Zagyva út 3. E-mail: zagyvaforras@citromail.hu
Szerkesztő Bizottság: Földi László vitéz (787-898), Szabó János (786-364).

Ha anya vagy, sohasem maradsz igazán egyedül a gondolataidban. Egy anya mindig kétszer gondolkodik egyszer önmagáért, másodszor a gyermekéért.

Sálgó vár, 2014. március 15

A Zagyvaforrás Egyesület 2013 évi programterve:

04.30. Zagyvaiak tüze * májusfa állítás

május 9-11. Tisztasági akció *

Közgyűlés * Madarak és fák napja

június 16. Labdarúgó VB-k nőgrádi szereplői * előadás, kiállítás

Augusztus 20. Nívelt Jenő Lovászverseny

Szeptember Civil Hónap * Az I. és II. világháború valamint a Holokauszt áldozataira emlékezünk * emléket szeretnénk állítani a temetőben nyugvó hősöknek. * Szeretnénk összegyűjteni a két világháború emlékeit, képeket, leveleket, tárgyakat. Kérjük segítségüket ezek felkutatásában, hogy a kiállításon be tudjuk mutatni.

A Civil Hónap végén a Zagyvaforrás Egyesület mutatkozik be a központi rendezvényen, melyre egy kisfilm készül.

Szeptember 15 * Zagyva Nap

November Idősek Napja

***** Programjainkat, és a Bútki József Községi Ház programját megtalálhatják a havonta megjelenő városi programfüzetben, illetve a kihelyezett plakátokon, meghívókon *****

**Farsangi felvonulás * 2014
Zagyvaróna**

**Ég a kjszebabu * Farsang
2014 * Zagyvaróna**

Fontosabb telefonszámok: Orvosi rendelő: 784-568 * Orvosi ügyelet: 410-853
Mentők: 104 Lelkisegély szolgálat: 311-600
Tűzoltóság: 105 * Rendőrség: 107 * Pontos idő: 180 * ÉMÁSZ ügyelet: 06-40-282-828
Telefon hibabejelentő: 143 * Gázszolgáltatás hibabejelentés: 440-699 * Tudakozó: Helyi, általános: 198 vidéki: 300-200 különleges tudakozó: 300-222 * Turcsány László önkormányzati képviselő: 06-20-3609892

**Minden Olvasónak Kellemes Húsvétot
Kíván a Zagyvaforrás!**

„Zagyva” – a jeladós nógrádi gólya – átlépte az Egyenlítőt * * * A gólyák vonulása már sok ezer éve ismert jelenség. Pontosan persze sokáig nem tudhattuk merre járnak gólyáink. Voltak mendemondák, gyerek-dal („török gyerek megvágta, magyar gyerek gyógyítja”) stb. Feljegyzések szólnak arról is, hogy apró levelecskét, üzenetet helyeztek a gólyákra, melyek aztán ritkán célhoz értek. Az első magyar gyűrűzések a múlt század elejére tehetők. Aztán 1908-ban egy Dél-Afrikában megkerült madár bizonyította be, hogy hosszú vándorútjuk sokkal délebbre van, mint addig bármikor is sejtteni vélték. A vonulási útvonalról is érkeztek be információk az elmúlt száz évben, de az igazi áttörést a pontos útvonaluk feltérképezéséhez az ezredforduló hozta meg, amikor aprócska jeladók kerültek a gólyákra. **Így kezdődött 2012-ben Zagyva gólya története is.**

Nemtiből származó fióka korban gyűrűzött madár. Pintér Zsolt a helyiek bejelentésére a Zagyva parton befogta 2012.08.12.-én, majd a budapesti állatkertbe került. Törése, komolyabb sérülése nem volt. Felerősítették, és 2012.08.23.-án pedig Ludányhalászinál az Ipoly parton más gólyák mellé szabadon engedték. A mi gólyánk aztán ment ösztöne szerint, és folyamatosan tudatta a világgal a természet rendjét, hiszen génjeibe íratott: neki mennie, repülnie kell szabadon. Határokon, tengereken, békés szerelmespár fölött átrepülve, vagy éppen háború ágyúdörgése közepette. Mediterrán kalandozásai során eljutott a Yatagan térségébe. A város arról nevezetes, hogy a híres török kard a nevét viseli, illetve komoly szenteltek vannak a külterületén. Érdekes, talán a véletlennek köszönhető, hogy Zagyva az egyik nagy szénlelőhelyről a másikik jutott...

Zagyva - a gólyánk – 2013. december 7-én elérte az egyenlítőt

„Zagyvára” és több más Kárpát-medencében kikelt gólyára 2012 és 2013 nyarán került fel a GPS-GSM alapú jeladó a „Madárvédelem és kutatás határok nélkül” projekt keretében. Közülük talán eddigi élettörténete alapján Zagyva a legérdekesebb, ugyanis már első vonulás alkalmával eltért a szokásos kelet-európai vonulási útvonaltól és a Kazán-szorostól nem délkeletre, hanem délre vette az útírányt. Ennek során Szerbiából Macedónián keresztül Görögországba jutott, a Kasszandra-félszigeten egy sorstársával lefotózták, majd kiválasztott egy remek vonulási időpontot (október 30.), és 250 km-es tenger feletti repüléssel átkelt Törökországba. Ez azért különleges, mert a gólyák és nagytestű madarak kerülnek a tengerek feletti vonulást, mert itt nincsenek olyan felszálló légáramlatok (termékek), melyek jelentősen megkönnyítik a repülést. Törökországban telet, tehát nem jutott el az afrikai telelőhelyekre. Másodévesen itt töltötte a nyarat is, hasonlóan Tisza gólyához, ez nem számít szokatlannak, ugyanis a másodéves gólyák ritkán térnek vissza szülőföldjükre. Aztán ősszel ő is útra kelt és idén sok ezer gólyához hasonlóan elérte Afrikát. Egyiptom és Szudán érintésével érkezett el a kelet-csádi telelőhelyre. Innen a táplálkozóterületeken bekövetkező változások miatt nyugatra vonult október végén. Megállt Szudánban Nyala városának környékén, majd Dél-Szudán határán, a vitatott hovatartozású Abey tartományon keresztül érte el Etiópiát. Ekkor letért a megszokottabb útról és délnek vette az irányt; mivel ez a fordulat még december elején bekövetkezett, esély van rá, hogy akár Afrika déli részére is eljusson. Ezt támasztja alá, hogy amióta Kenyába ért, naponta 300 km tesz meg dél felé. ** flv **

Száz éve történt *** A Zagyvaforrás I. világháborús sorozatot indít. Várjuk az ön írását, képeit, dokumentumait is. ***

1914. június 28-án Sarajevóban a szerb Gavrilo Princip egy végzetes lövéssel olyan nagy horderejű folyamatok láncolatát indította el, amely az elkövetkezendő évtizedeket az emberiség legvérvizvarosabb korszakává tette. A két világháború kitörése, az 1917-es orosz forradalom, Hitler és Sztálin felemelkedése, az atombomba ledobása sok millió áldozatot követelt. Egy Sarajevói városi legenda szerint mindez azért következhetett be, mert a merénylő, ebédjének köszönhetően jó időben volt jó helyen. * Természetesen, mint minden legenda körül, itt is sok a kételkedő, rengeteg a véletlen egybeesés, és persze – utólag – ezt már nehéz eldönteni. * A sorozat első írása a merénylet foglalta össze azt az utat, ami később milliók halálához, megnyomorításához, határok, családok, nemzetek életének, létének átírásához vezetett. * A közvetett oka volt a történéseknek, hogy Princip megölte Ferenc Ferdinánd trónörökösét és a hercegnét. Magyarország és Zagyvaróna is hatalmas veszteségeket szenvedett az I. világháborúban. Valamennyi áldozat emlékére, és az utókor okulására indul ez a sorozat. Az olvasóra bízom, döntse el ön: A merénylet ok volt, vagy következmény? (az 1. rész a 3. oldalon.)

Egy korabeli rajz a szemtanúk elmondása szerint készült * akkor még nem volt minden utcáson néhány paparazzo, így inkább csak rajzok készültek a nagy történésekről

Száz éve tört ki az I. világháború * 1. rész

*** *A Nagy Háború előzményei * írta Földi László vitéz*

Én még ahhoz a generációhoz tartozom, akik találkozhattunk olyan emberekkel, kik megélték ezt a borzalmat. Vagy közelről a csatatéren, esetleg idehaza várták a híreket a frontról. Már kisgyermek koromban felfigyeltem – főként így böjti esték beszélgetéseim – hogy az „embersarokban” (ide vonultak felfelé a férfiak egy-két kupicára) sok történetet elevenítettek fel a frontot járt emberek, és elmondtak egy-egy háborús nótát is. Szerettem, sokszor alig vártam már ezeket a kis összefüggéseket. Különös dolog, és csak így utólag jut eszembe, hogy sosem esett szó akkoriban arról: Mik is voltak az előzményei ennek a világháborúnak. Most erre próbálok néhány megközelítést feltárni.

Nem szeretném ismételné a témával kapcsolatos – tanulmányainkból jól ismert – tényeket, de néhány mondatban mindenképpen szükséges ezek összegzése. **1) – a második ipari forradalom.** Az Egyesült Államok, Németország és Japán óriási és rendkívül gyors ipari fejlődése során – a XX. század elejére – kinövik nemzeti piacukat, gyarmatokat szeretnének szerezni. Így új gyarmatosítókként szeretnének piacokat szerezni, ám a meglévő gyarmataikat Anglia, Franciaország és az első gyarmatosításban részes nemzetek nem igazán szeretnék átengedni. **2) – az új nemzetállamok létrejötte.** A XIX. század második felében új nemzetországok jönnek létre (Olaszország, Románia és a balkáni államok), melyek tovább szűkítik a piaci lehetőségeket. (sok kisebb ok is volt: pl. nemzetiségi ügy) **3) – a német-francia ellentét.** A német újraegyesítés lezárásaként 1870-ben kitört francia-porosz háborúban a németek megsemmisítő vereséget mérnek franciákra, és ennek következményeként marad a hatalmas reváns-vágy.

Ezek következményeként: 1882-ben létrejön a központi hatalmak szövetsége Németország, az Osztrák-Magyar Monarchia és Olaszország (később átvált) – a világ újrafelosztásának oldaláról, majd 1907-ben Franciaország, Oroszország és Anglia létrehozta az antant szövetséget, akik pedig szeretnék gyarmataikat megtartani. A létrejövő új nemzetállamok ezekhez csatlakoznak, sőt Olaszország is titkos paktumot köt Angliával, és a hatalmas ipari potenciával bíró Egyesült Államok is Anglia pártján áll. Az antant hátránya, hogy több fronton kell megvédenie önmagát és gyarmatait, míg a németek-osztrák-magyar tengely előnye a blokkszerű elhelyezkedés, melynek hatására 1905-re elkészül

Schlieffen-féle haditerv. Ennek lényege az, hogy az egész német haderőt bevetik Franciaország ellen oly módon, hogy egy viszonylag kisebb rész a francia-német határon az erődrendszerre támaszkodva védekezik, mialatt a hatalmas erejű jobbszárny nagy ívben Hollandia déli sarkán, egész Belgiumon és Luxemburgon áthatolva átkarolja, megkerüli a német-francia határra és Párizs védelmére felsorakoztatott francia haderőt. * Míg a **franciák terve** jóval egyszerűbb volt. Céljuk Elzász és Lotaringia visszaszerzése volt. A franciák 5 hadsereget akartak felállítani. 3 hadsereget szántak a német határra, 2-öt pedig a Benelux államok mellett akartak felsorakoztatni (nem számítottak itt a hatalmas német csoportosításra). A terv szerint a francia támadás mellett, az oroszoknak is offenzívát kellett volna indítaniuk. * Az **Osztrák-Magyar Monarchia** részéről **Bosznia-Hercegovina bekebelezése volt a cél, melyet az 1878 júliusában aláírt berlini szerződés ugyan jóváhagyott, „felhatalmazta a Monarchiát Bosznia és Hercegovina tartós megszállására és igazgatására” a szandzsákból pedig jogot nyert katonai garnizonok állomásoztatására. Ám a bevonuló csapatok erős ellenállásba ütköztek, és tulajdonképpen csak 1908-ban (30 évvel később) történt meg a teljes bekebelezés.**

*** **Bizony más világot élt akkor Európa. Mindenki háborúra készült. Hatalmas potenciál került a hadiipar mögé, mindkét oldalon. Mindent fegyverrel akartak akkoriban lerendezni, az emberekbe belenevelték, hogy ennek így kell lennie. Itt nálunk is, csakúgy mint a szemben álló felek mindegyikében. Nem igazán volt érték az ember, csupán csak annyira, mint a haderó része, az „X”-dik hadtest „X”-dik századából...**

Milyen szerepet játszott Magyarország a háború

kitörésében? A leírtak ismeretünk részei, de tudni kell, hogy a felek csak az alkalmat várták a háború kirobbanásához, és hogy ehhez éppen egy merénylet adott hangúlyt, talán véletlenül is tekinthető. Nézzünk csak néhány érdekes felvetést: - a **2013-ban tartott * 1913, az utolsó békeév c. konferencia előadójától, akik valamennyien a téma kiemelkedő ismerői: Szakály Sándor** „...nyugati történetírók – nem is kevesen –, akik úgy állítják be Magyarországot és a magyar nemzetet, mintha ő robbantotta volna ki a háborút. - ...az akkori magyarság és a magyar politikai vezetés nem volt háborúpárti. S nem voltak hódítási, területszerzési szándékai sem.” (tudniillik: *hogy egyedül Tisza István volt az az államférfi Európában, aki kezdetben „komolyan szót emelt a háború ellen”, ellene is szavazott* flv*) ** Szintén ezen a konferencián **Balogh Béni** éppen a merénylet áldozatának (Ferenc Ferdinánd) Romániához írt üzenetét idézte: ...”nem kell feltétlenül kiegyezniük Tiszával”. (mármint a románoknak)** **Hajdú Tibor** szerint az orosz és a francia vezérkar már 1912-től rendszeresen egyeztetett egy Németország elleni katonai fellépés kérdésében. ** **Ignotus** is azt írta abban az esztendőben (1913), hogy a balkáni anexiók (bekebelezési) törekvések egy nagy és átfogó háborúhoz vezetnek. *** No és a **másik irányból** pedig továbbra is a Monarchiára szeretnék kenni a háború kitörését: nemrégiben vettek elő Szerbiában egy 1913-as levelet (az eredeti még a '40-es években eltűnt?), melyet **Oskar Potiorek** tábornagy, Bosznia-Hercegovina legfőbb katonai parancsnoka írt Leon Bilinski lo-vagnak, a Monarchia közös pénzügyminiszterének, aki tisztségéből adódóan az annektált tartomány ügyeinek legfőbb civil felügyelője volt. (ám nézzük csak azt az adott levélrészletet * szerintem teljesen másról szól)

„Egyezem Excellenciád véleményével, hogyha nem kerül sor fegyveres összetűzésre már most akkor fő feladatunkat abban kell látnunk, hogy módszeresen készüljünk a néhány éven belül bekövetkező nagy háborúra, amely szélsőségesen nehéz körülmények között fog folyni.

Magától értődően arra kell törekednünk, hogy a békés – jobban mondva – előkészítő időszakban elviselhető

kapcsolatot teremtünk Szerbiával.” ** Más. Nem tervez hivatalos megemlékezéseket az első világháború kitörésének idén esedékes századik évfordulója alkalmából Szerbia, amely becslések szerint hozzávetőleg egymillió embert veszített 1914 és 1918 között."Szégyen és gyalázat. Szerbia szégyelli a győzelmét!" - írta 2014 februári számában megjelent tudósításában a **Nase Novine** című belgrádi napilap. ** **Tisztelt Olvasó!** **Igyekeztem olyan megközelítést önök elé tárni, ami nem a szokványos, tananyag megközelítése a világháborúnak, A következő részben a Merénylet, a hadüzenet, és a háború kitörése következik,**

Nézzük meg az akkori térképet, a határokat, nemzeteket:

Központi Hatalmak: Németország, Osztrák-Magyar Monarchia, majd később Bulgária és Törökország (Érek és finnek részben)

Antant: Anglia, Franciaország, Oroszország, majd Románia, Szerbia, Olaszország, USA, Japán, Brazília

Semlegesek: Svájc, Spanyolország, az északi államok, Hollandia

Egy Őrsi Napló emlékeiből * * *

Annak idején az úgy volt, hogy az ember gyereke egy idő után kisdobos, majd később úttörő lett az általános iskola alsó, illetve felső tagozatában. Közösség építés volt ez, a kor szellemiségének, politikai berendezkedésének megfelelően. Az Úttörőszövetség külsőségeiben, felépítésében, programjaiban – úgy mint egyenruha, táborozás, őr, raj, csapat, próbák, a természet védelme – sok mindent átvett, felhasználott, az 1912-ben alakult Magyar Cserkészszövetség hagyományaiból. Természetesen más tartalommal. Ennek az írásnak nem célja a fent említett szervezet tudományos elemzése. Célja viszont, hogy egy hiteles dokumentum bejegyzéseiből – a Szarvas Őrs Naplójából – felidézünk azokat az emlékeket és történeteket, ahogyan a zagyvai gyerekek egy csoportja megélte az úttörő életet. 1956. szeptemberében indult iskolába ez az osztály, a Nagykert felső végén található mai óvoda, a régi Körmeny villa hatalmas vadgesztenye fákkal övezett épületébe. Telis-tele – gyermeki szorongással, melyet aztán szeretett tanítóink türelemmel, figyelemmel szép lassan feloldottak. Kelemen Gyula az akkori igazgató, Galbács tanító úr, Zsófi tanító néni, akik már szüleinket is tanították betűvetésre, és Olga tanító néni, akinek úgy hozta a sors, hogy nyugdíjba menetele előtt a mi osztályunk zsenge ifjaival osztotta meg az írás-olvasás tudományát.

Nagy volt akkoriban a közösségi élet Zagyván! Az ötvenes évek végi, a falu lakóinak összefogásában épült kultúrház, valamint az új, emeletes iskola építésének öröme összehozta a falut. Fellendült a sport, a kulturális élet. Így aztán a gyerekeknek sem volt gond, hogy kisebb közösségekbe tömörüljenek, az iskola udvarának gesztenyefái alatt egyenruhában, dobpergéses bevonulással, kék, majd piros nyakkendővel a nyakukban, ünnepélyes fogadalmat tegyenek a kisdobosok hat, majd pár évre rá az úttörők tizenkét pontjára. Az volt a szokás, hogy közösségi munkában jártas, emberileg alkalmas, továbbképzésben részt vett fiatalok – az általános iskola elvégzése után – visszajártak szeretett iskolájukba. Így tette ezt annak idején Dérer István csapat-

titkár, Keller László rajvezető, vagy a „Várból” Földi István, aki szakmunkásképzőbe járva még mindig ellátta az őrvezetői feladatokat a mi Szarvas Őrsünkben. A tagok pedig: Földi Jenő, Földi (Vitéz) László, Gajdár István, Kormos István, Kapás József, Molnár Károly és Nagy Sándor. Osztálytársaink pedig Szorcsik Melinda, Töre Ilona, Angyal Mária, Szabó Erzsébet, Földi Mária, Isdinszki Hedvig, Földi Éva, Angyal István, Szabó Imre...és sokan mások, akik más őrökben ténykedtek. Tudom, ki-ki másképp

ítéli meg ezt a mozgalmat. Más és más jelentett nekik a kor, az átélt személyes emlék. Azonban, bennünket, nyolcunkat akkor valami nagyon-nagyon összetartott! A sport, a futball, a természet szeretete, a közös munka élménye. Iskolában, a magánéletben is kerestük egymás társaságát, és hogy ennyi év után még tele emlékekkel gondolunk vissza ezekre az időkre.

Úttörő Őrsi Naplónk első bejegyzése (hatodikosok voltunk), **1961. október 1-ről** szól. „Őrsvezető pajtás egy új dalt tanított az őrstagjainak. Megválasztottuk, hogy ki milyen munkát fog végezni. Később útleveleket rajzoltunk, megtanultuk a sipjeleket. Őrsi soraosztót tartottunk, és ez elég jól sikerült...” 1961. október 7. „Leírtuk a 12 pont új szövegét. Aztán játszottunk, az „Őrsvezető pajtás mondja” című játékot. A csapattitkár elvtárs ellátogatott Őrsi foglalkozásunkra. Sorakoztunk, és az Őrsvezető pajtás jelentést adott. Végül futballoztunk.” **1961. október 14.** „A titkosírás ismétlése. Ének tanulás, játék, sport...” **1961. október 21.** „Készülés a számháborúra. A második próba első pontjának megbeszélése. Játék, sport...” a bejegyzések Földi Lászlótól származnak, ő rajzolta a napló elején lévő, névadó szarvas fejet is, de később az őr minden tagja részt vett a napló vezetésében. „Az úttörő ahol tud, segít...” szólnak ma a visszaemlékezések, hol iróniával, hol tele

kétségekkel. Pedig ezt a fogadalmat mi akkor komolyan vettük. Azt is, hogy „az úttörő védi a természetet”, hisz minden „Madarak és fák napját” kirándulással ünnepeltük. Hogy „az úttörő szereti, tiszteli a szüleit, nevelőit és az idősebbeket”, arról pedig az akkoriban egészen más gyerek-felnőtt kapcsolat nyújt igazolást. „Az úttörő igazat mond és igazságosan cselekszik”, erről pedig a napló bejegyzései is szólnak, sok-sok tanulsággal.

Egy 10-14 éves gyerek számára a fentiek mind érthető és mozgósító erővel bírtak. A hazaszeretetre való buzdítás is!

Álljon itt most egy pár későbbi bejegyzés! **1962. január 14.** „Az őrstit a szokott időben kezdtük. Gajdár Pisti jelentett az őrsvezető pajtásnak. A sorba rendetlenül álltunk be, ezért még ötször sorakoztunk. Ezen az őrsin az elsősegélynyújtásról tanultunk. Míg az őrsvezető magyarázott, addig Kormos gumi darabokkal dobálózott. Ezen az őrsin az őrsvezető szóbeli megrovásban részesítette Kormos Istvánt, Földi Jenőt, Nagy Sándort. Az őrsin nem játszottunk, mert rendetlenek voltunk.” Ugye, milyen egyszerű?? (Kormos Pisti, Nagy Sanyi nyugodjanak békében!)... **1963. április.**

„Kirándulás Salgón! Reggel 8 órára gyülekeztünk a régi iskola udvarán. A mi őrsvezetőnk is eljött. A gyerekek oldalán ott lógott a szatyor, melyben a kaja volt. Eresztvény falu határában letelepedtünk. A szalonasütéshez rőzsét szedtünk. Megnéztük Eresztvényt. Fociztunk. Mikor vége volt, hazajöttünk...” Álljon itt még egy érdekesség őrsvezetőnk beírt véleményéről is. **1963. május.** „Észrevételelem az őrsi napló vezetéséről. Az utóbbi foglalkozásokról nagyon keveset ír. Ráadásul nagyon csúnyán! Ezért a következő foglalkozásról bővebben és szebben kell írni! Ezt a pár sort figyelemzetőül számon a napló vezetőjének. Őrsvezető Földi István.” és végül még két írás arról, hogyan is működött ez a kis közösség – önmagát szervezve, önmagának is mércét állítva – minden résztvevő örömeire... **1964. január 14.** Már nyolcadik osztályosként.

„Az őrsgyűlés kezdetén a helyettes jelentett. A foglalkozásra mindenki 2 forintot hozott, mert egyik őrsi tagunk eltörte a lábát. Ez Kormos István. Pistivel megbeszéltük a Ki-Mit-Tudon készült dolgokat. Sokan továbbjutottak a csapat bemutatóra. Földi Jenő (szavalt, Grófi szerűn), Földi László (regényrészlet, Robinson Crusoe), Nagy Sanyi és Molnár Karcsi (ének kettős, zene – Moszkva parti esték). Ezeket a tagokat az őrsvezető meg is dicsérte. A foglalkozás folyamán a tavaszi labdarúgó bajnokságról is szó esett. Megvitattuk, hogy ki milyen poszton szerepel. Azután jelentett a helyettes. Lementünk, a trafikban vettünk csokoládét, és meglátogattuk törött lábú pajtásunkat...” Az Őrsi Napló utolsó bejegyzése pedig így szól: **1964. január 21.** „A foglalkozás a szokott módon kezdődött. Az őrsvezető bővebb felvilágosítást adott a pályaválasztásról. Azután mindenki megmondta, hogy félévkor hanyast vár. Minden őrsi tag beszámolt, hogy hogy tanul, és milyen foglalkozást választ iskola után. Az őrsi tagok a következő eredményeket várják félévkor. Földi László jeles, Földi Jenő közepes, Gajdár István közepes, Kapás József közepes, Kormos István közepes, Molnár Károly jeles, Nagy Sándor közepes. Ezután szó esett a labdarúgásról. Pisti már most adja az utasításokat. Azután jelentettünk, és elvonultunk...” „ÉS AZUTÁN MINDENKI HAZAMENT.”, ahogy a bejegyzések többsége zárul.

Ez volt egy kis szelete a Zagyván zajló úttörő életnek. Magunkról írtunk magunknak! Aki tovább tudja gazdagítani ezeket az emlékeket, azt arra biztatom, hogy írja le, mondja el! Akit pedig a fent idézett Őrsi Napló bejegyzései még jobban érdekelnek, az beleolvashat Földi (Vitéz) Lacinál, az eredeti példányba.

Írta és lejegyezte

Molnár Károly a Szarvas Őrs tagja.